

knytter sig nogen Art af Tvivl (En Stemme: Saa!); ja jeg veed ikke, om den ærede Rigsdagsmand, der sagde saa, tvivler om, at denne Sum burde erstattes. Saavidt jeg veed, hører han til Majoriteten; altsaa fræver han den, da ogsaa erstattet. Men den Sum, som Fleertallet fordrer mere erstattet (Stemme: Der er intet Fleertal! Sagen er ikke affstemt!) Fleertallet i Udvalget (Stemme: Der er ikke noget Udvalg!).

Formanden: Der er ikke noget Udvalg, men det er ikke noget Nyt i satsen, at man har udtalt sig, som om der var et Udvalg, thi man har hele Tiden talt om et Fleertal og et Mindretal, og saadanne er der jo ogsaa virkelig tilstede, naar man seer, at der er flere om det første Forslag end om det andet.

Winther: Ja det forundrer mig virkelig, at man kan gjøre en saadan Indvending nu, efterat de omtalte Benævnelser i det samme Møde saa ofte ere blevne brugte af Andre uimodfagte. Men til den Sum, der forlanges mere af de Herrer, der forlange mere — siden jeg ikke maa kalde dem Fleertallet — knytter sig den Omstændighed, at den staaer i Forbindelse med politiske Forhold, med Hensyn til hvilke der fra flere Sider er Tvivl om, om det er rigtigt at lade dem komme under Rigsrettens Bedømmelse eller ikke, og der knytter sig en anden vigtig Omstændighed dertil, idet der nemlig mangler væsentlige Oplysninger fra Ministeriets Side om den Begrundelse, det afgangende Ministerium har fremstillet for Hs. Majestæt, da det forlangte Tilbælgelse til at lade disse Summer udgive. Hvem veed, hvad der skjuler sig bag de Streger, der stode i de herhenhørende Documenter, som bleve os forelagte. Der er Ingen af os, der veed, om der ikke derunder kunde skjule sig Noget, som, hvis vi vidste det, kunde bringe os til at ansee det for billigt, at vi ikke gif frem med den største Strengthed, som de Herrer her, der foreslaae den største Sum erstattet, ville gjøre. Det er naturligvis ikke min Mening dermed at troe eller at insinuere, at der skulde kunne skjule sig Noget, som kunde

gjøre det Skete til en loblig Gjerning; jeg er ligesaa overbevist om, at det er stridende mod Grundloven, som alle de andre Herrer, men jeg taler blot om Billigheds-Hensyn. Der kunde komme Oplysninger frem, som kunde gjøre, at vi vilde ansee det for billigt ikke at lade Ansvarét faae den største Udstrækning. Dertil kommer desuden, hvad der dog ogsaa har noget Værd, at, dersom man holdt sig til de Summer, som Minoriteten har foreslaaet, og fastholdt dem som Gjenstand for Tiltale, saa vil der fremkomme en almindelig Enighed her, der vil blive et eenstemmigt Botum; det tvivler jeg ikke om, efter som der ikke foreligger noget Forslag, som tyder paa det Modsatte, og der heller ikke, saavidt mig bekjendt, er fremkommet nogen Udtalelse, som kunde give en Formodning om det Modsatte.

Jeg har ikke været med at stille noget af disse Minoritetsforslag; jeg er altsaa ikke personlig interesseret i dem, og jeg har heller ikke kunnet blive personlig berørt af de Angreb, der ere gjorte paa de Mand, der have stillet dem, men jeg har dog troet, at en Mand, der stod ganske udenfor, ogsaa burde udtale sin Overbeviisning om, at der ingenlunde ved Minoritetens Forslag var tænkt paa at gjøre det let at frænke Grundloven og vor vigtigste constitutionelle Rettighed, eller at man ved at følge Minoritetens Forslag ikke stod Fare for at skulle opgive det Vigtigste.

Forøvrigt har jeg ogsaa den Overbeviisning, at det er umuligt for en Rigsdagsmand, som vil holde sig strengt til Forsatningen, ikke i dette Tilfælde at bidrage til, at der kommer en Rigsretsaction i stand. Jeg kan i den Henseende ikke gaae frem paa nogen anden Maade, end at jeg først vil stemme for Minoritetens Forslag, men hvis disse skulde blive forkastede, saa seer jeg ikke, hvorledes jeg turde nægte i dette Tilfælde at stemme for Anlæggelsen af en Rigsretsaction.

Tscherning: Da jeg har mærket, at mange af mine Udtalelser maae være blevne misforstaaede paa den besynderligste Maade, hvilket jeg aldrig kunde ane, siden Forudsætningen om, hvorledes jeg opfatter disse Sager ligger meget tidligere, i forrige Aar, saa troer